

Иванъ Кехайовъ

Селвия Кебеджева

Трифонъ Петровъ

Веска Несторова

презъ 1940 год., настоятелството бѣ преизбирано и до днесъ петъ пѣти съ абсолютно единомушие — рѣдко явление въ нашата общественостъ.

Поемането на отговорния председателски постъ отъ П. Димитровъ даде новъ тласкъ въ живота на хора. Неговата широка култура и дългогодишна опитностъ въ организационния животъ оказаха решително влияние за затвърдяване престижа на хора предъ обществото, властитѣ и Бълг. Пѣвчески Сюзъ, въ който председателя П. Димитровъ е избранъ отъ 1938 година непрекъснато за членъ на Висшия Сюзенъ Свѣтъ, а сжщата година бѣше избранъ и за председател на сюзния конгресъ въ гр. София.

Така стабилизиранъ, не само въ художествено, но и въ организационно отношение, хорътъ регистрира нови успѣхи, изнасяйки редица нови концерти. Въ Сливенъ се изнесоха нови два концерта, а на пѣвческия съборъ въ Пловдивъ презъ месецъ априлъ 1936 г. хорътъ взема активно участие, като остави неизгладими впечатления съ своето високо художествено изпълнение предъ представителитѣ на цѣла пѣвческа България и бѣ отново изтъкнатъ, като единъ отъ първенцитѣ на Бълг. Пѣвчески Сюзъ.

Презъ месецъ май 1936 г. хорътъ можѣ да осжществи и желанието си за едно концертно гостуване въ Русе. Този градъ, наричанъ често люлка на хоровото дѣло въ България, бѣ особено желанъ обектъ за сливенци